

Praxe – Polsko

Zprvu jsem od praxe neměla moc velká očekávání. Čekala jsem, že nám bude zadán maximálně jeden úkol a že na něm budeme pracovat celé tři týdny. Proto mě příjemně překvapilo, že jsme každý týden pracovali na něčem jiném.

Po dobu pobytu jsem sdílela pokoj se 4 dalšími spolužačkami. Zprvu jsem se obávala, ale po třech týdnech bydlení s 4 dalšími lidmi mi došlo, že mít spolubydlící možná není tak hrozné. Nejhorší věc na celém ubytování bylo asi jen to, že jsme každý den museli několikrát chodit až do pátého patra, kde jsme měli pokoj.

Z důvodu nedostatku místa ve firmě jsme museli po dobu našeho pobytu pracovat z jídelny hotelu. Mně osobně to vyhovovalo, protože nám každé ráno stačilo jen sejít dolů po schodech a nemuseli jsme nikam cestovat.

Při zadání prvního úkolu jsem se poněkud obávala, že ho nikdo z nás nedokončí, nebo že s ním bude hodně problémů. Nikdo z nás nikdy nic takového nedělal, a ještě jsme do toho využívali nový program. Druhý úkol byl už o něco lehčí, vzhledem k tomu, že jsme načerpali zkušenosti z prvního úkolu, a tak jsme už v podstatě věděli, co a jak dělat. Poslední úkol byl oproti ostatním spíš takový odpočinkový.

Novinkou pro mě byla práce v týmu, jelikož jsem zvyklá pracovat sama a nejsem zrovna největším fanouškem práce ve skupině. Pomohlo mi to si aspoň trochu rozvinout své komunikační schopnosti, a i když stále nejsou ideální, rozhodně jsem se v komunikaci o něco zlepšila.

Velký rozdíl mezi praxí v Polsku a v Česku byl přístup zaměstnavatele. Zkušenost z mé první praxe nebyla zrovna nejlepší, a tak jsem byla příjemně překvapená, když s námi zaměstnavatel komunikoval a pomáhal nám vyřešit naše problémy. Kritika mých designů, kterou jsem během praxe obdržela mě rozhodně posune dále. Naučila jsem se, že není špatně se inspirovat a někdy i trochu kopírovat ostatní, pokud do svého designu přidám i něco svého.

Z praxe v Polsku jsem si rozhodně odnesla několik nových zkušeností, jako třeba práce v již dříve zmíněném programu Figma, práce ve skupině a komunikace v týmu, jaké to je mít spolubydlící a jak si správně zorganizovat svůj čas. Celkově jsem s praxí velmi spokojená.

Bára Chobolová

Erasmus

GDAŇSK 10. 4. – 29. 4. 2023

Vyrazili jsme na Velikonoční pondělí ráno a do Gdaňsku jsme vlakem dorazili právě včas na večeři. Ubytování jsme měli v krásné historické budově, hned vedle jednoho z mnoha kostelů.

Hned druhý den ráno začala praxe. Ta probíhala v grafickém studiu Creativa, které se zabývá navrhováním webových stránek. Seznámili jsme se s vedoucím praxe, který nám zadal první úkol. Zadáním bylo vytvořit landing page a brand book pro nově vznikající módní značku. Celkem jsme měli vytvořit tři návrhy. Šlo o fiktivní firmu s názvem El Tigre a jedinou podmínkou bylo, aby na stránce byla animace vybuchujícího tygra. Stránky jsme vytvářeli v programu Figma. Ze začátku to byl docela problém, protože nikdo z nás s Figmou předtím nepracoval, učili jsme se proto podle videí na Youtube a jelikož jsme pracovali jako tým, rozdělili jsme si role tak, aby s Figmou nepracovali všichni. Co se vzhledu stránek a oblečení týče, dostali jsme úplně volnou ruku. První den jsme daly s děvčaty dohromady kousky oblečení, které fotografové následně fotili a já modelovala. Druhý den jsem začala v Illustratoru tvořit brand book, na kterém jsem potom pracovala s Markétou Stiborovou. Dále jsem udělala logotyp pro stránky, kde jsem využila nápis z Rexovy animace. Za vzájemné pomoci jsme se všichni postupně začali učit s Figmou, a tak jsem spolu s Terezou Mikulovou vytvořila vlastní verzi stránek.

Následujícího dne ráno jsme měli další schůzku s Piotrem Miotkem. Dostali jsme zpětnou vazbu a nové zadání. Tvořili jsme stránky pro studio bytového designu Decoroom. Tentokrát jsme se hned na začátku úkolu rozdělili do tří skupin, kdy každá navrhla jednu verzi stránek. K úkolu jsme dostali podklady včetně fotografií a branbooku. Na nás bylo vytvořit poutavý vizuál stránek. Rozdělili jsme si práci tak, že já s Terezou jsme každá vytvořily část stránek, Nikol se věnovala estetické části a Karolína se starala o to, aby všechno fungovalo. Na úkolu jsme pracovaly každý den přes čas, dokonce jsme nad prací sedávaly i po večerech v kavárnách, ale výsledek stál za to. Snažily jsme využít animační prvky, které program nabízel. Při prezentaci s námi byl pan Miotk spokojen, co nám vytknul byla růžová barva, které bylo na jeho vkus příliš.

Dostali jsme třetí a poslední úkol, jímž bylo navrhnout portfolio pro samotné studio Creativa. Součástí práce bylo vytvořit nákresey stránek, které firma zhotovila. Opět jsme vytvořili několik variant.

Ke konci praxe nás pan Miotk vzal na prohlídku do firmy, která nebyla daleko od našeho ubytování. Studio tvořily dvě malé místnosti v jedenáctém patře budovy. Jelikož bychom se tam nevešli, probíhala naše praxe z jídelny na hotelu. Po prohlídce jsem pochopila proč.

Kromě práce jsme samozřejmě objevovali Gdaňsk a jeho okolí. Hned první týden jsme se vydali celá skupina na pláž za městem. Následoval výlet na hrad Malbork, který byl asi hodinu vlakem od Gdaňsku. Navštívili jsme několik galerií, nejvíce mě zaujala výstava fotografky Sibylle Bergmann. Viděli jsme muzeum jantaru, muzeum II. Světové války a podívala jsem se i do muzea historických hraček.

S děvčaty jsme podnikly výlet do parku Oliwsky, kde jsme navštívily skleník s exotickými stromy a fotografickou výstavu.

Dne 24.4. jsme jeli do Gdyně na prohlídku zdejší umělecké střední školy. Studenti nás provedli oběma budovami. Část školy se nacházela přímo u pláže, kde se rozléhalo molo. Po prohlídce

jsme strávili ještě hodinu na zmiňované pláži, odkud jsem se ještě s děvčaty vydala do Gdyně a po návratu ještě vystoupaly kostelní věž Baziliky Nanebevzetí Panny Marie.

27.4 jsme potom měli poslední schůzku s panem Miotkem. Zhodnotil naše portfolia a naši práci celkově. Potom jsme zabalili kufry a pomalu se loučili s městem.

Ráno nám skvělý personál přivolal taxi na nádraží.

Z pobytu si odnáším nejen nové dovednosti, ale hlavně spoustu krásných zážitků. Po návratu mi trvalo zvyknout si zpátky na denní rutinu v Ostravě. s radostí vzpomínám na večerní procházky kolem řeky, na každodenní bohaté snídaně, na nespočet kaváren, které jsem stihla za ty tři týdny navštívit a na Žabku, do které jsem chodila každý den. Do budoucna bych si určitě podobný pobyt v zahraničí chtěla zopakovat.

Praxe v Gdaňsku

Odhodlat se přihlásit na tuto praxi bylo pro mě těžké, i když jsem věděla, že by to pro mě bylo dobré. Vždycky jsem si myslela, že Erasmy a stáže nikdy nebudou pro mě, že je to spíše pro extrovertní lidi, ale mylila jsem se. Každý má šanci se dostat a prožít takovou zkušenost, stačí si to někde v hloubi duše přát a možná to vyjde. Kvůli toho, že jsem měla štěstí a také nějakou tu touhu, jsem se dostala na tuto třítydenní praxi. V ten den, kdy jsem se dozvěděla, že je pojezd do Gdaňska, jsem byla na sebe hrdá a také jsem měla takový pocit radosti a představovala jsem si jaké to asi bude v Gdaňsku.

I když jsem k začátku měla problém, že ostatní z pokoje nikam nechtěli chodit, tak jsem si našla svou cestu. Připojovala jsem se k ostatním skupinkám z jiných pokojů a chodili jsme spolu na obědy a na procházky. Nebo když jsem si už byla jistá ve městě, tak jsem si sama zašla na procházku a udělala jsem si prostě takový relaxační den sama pro sebe. A to možná bylo pro mě možná lepší, protože jsem si díky těmto procházkám našla takový svůj klid, který jsem už dlouho neměla. Úplně si pamatuji na ten den, kdy bylo krásně slunečno a zašla jsem si odpoledne na procházku po městě a kolem řeky. Sledovala jsem všechny detaily a cítila jsem se do té atmosféry města. „Tam racek..., zafoukal čistý chladný vzduch od řeky... a teplé slunce.“ Obecně tyto tři týdny byly pro mě uklidňující a skoro bez stresu. Také si myslím, že kvůli tomu, že jsem byla občas i sama, tak jsem se stala samostatnější.

Za ty tři týdny jsem si zvykla pořád někam chodit. Líbilo se mi, že jsme měli i program (výstavy, galerie, pláž, hrad – hrad byl úplně nádherný). A na něco, co taky nezapomenu byl koncert ve vedlejším kostele od hotelu. Byl to myslím texaský chorál. Krásný slunečný večer, všichni nás vítali v kostele. Koncert se mi moc líbil, i když to bylo náboženské. Líbilo se mi, že jejich písničky byly hodně ovlivněné americkým stylem, že skladby byly takové bluesové. Akustika v kostele byla nádherná. Když koncert skončil a vycházeli jsme z kostela, zpěváci stáli u východu a děkovali nám, a dokonce potřásali rukou na rozloučenou.

Z hlediska grafické práce na praxích jsem byla spokojená. Přestože jsme měli docela dost práce zadané od pana grafika, který nás měl pod dozorem. Pracovala jsem na tom. Nebylo to tak stresové, protože když jsme nestíhali, tak nám dal třeba den navíc. Nebyla jsem si jistá, jak mi půjde grafika, ale nakonec jsem převážně tvořila ilustrace. U prvního úkolu jsem kreslila ilustrace Gdaňska. U druhého úkolu jsem se podílela na designu webové stránky v programu Figma. Tady jsem se naučila, jak se v tomto programu pracuje, aspoň nějaké základy. Akorát jsem se nestihla naučit animaci různých tlačítek, ale dá se to lehce naučit, kdybych potřebovala. U třetího, posledního, úkolu jsem kreslila skici webových stránek, kde jsem také přidávala takové malé doprovodné ilustrace. Ke konci naší praxe mi pán grafik řekl, že se mu líbily moje ilustrace, to mi udělalo radost. Možná byla škoda, že s námi nebyl u procesu vytváření těchto věcí, že jsme se vlastně skoro všechno učili sami, a kdyby byl celou dobu s námi, tak bychom se toho podle mě naučili více. Ale i tak se mi líbilo, že to byla skupinová práce. U nás na oboru takové společné práce neděláme a myslím, že by to bylo fajn kdybychom to někdy zkusili. Myslím, že to byla dobrá zkušenost, že jsme se všichni více poznali mezi dvěma obory a naučili jsme se lépe spolupracovat.

Opravdu jsem moc ráda, že jsem měla tu možnost se zúčastnit tohoto Erasmu. Gdaňsk mě velmi inspiroval. Naučila jsem se plno věcí a zlepšila jsem se ohledně sebevědomí a také samostatnosti. Budu na to hezky vzpomínat.

Gdaňsk. Tři týdny a spousta událostí. Jak shrnout tento prožitek do pár slov abych nevynechala to podstatné? Půjdu asi po okraji, abych se nezamotala do detailů. Ráda vzpomínám na pocit volnosti, kterou mi tato cesta poskytla. Vlastně určitou nezávislost, kterou jsem cítila, když jsem se procházela po městě naprosto bezesmyslu jako bych byla jeho součástí. Nepřemýšlela jsem nad ničím triviálním. Práce mi šla od ruky a stres jsem nepociťovala. Schovávala jsem se do místních kaváren a vstřebávala atmosféru tohoto krásného města. Často jsem trávila čas někde sama na odlehlém místě, ale nebylo to tak, protože bych musela, spíše jsem to vyžadovala. Tyto chvíle mi právě poskytovaly, to co jsem v tu dobu vyžadovala nejvíce. Čas. Potřebovala jsem si protřídit myšlenky a soustředit se na to, co je důležité. Ustanovit si jisté priority a připravit se na klauzury. To už ale odbíhám k věcem zcela osobním. Mohu ale přiznat, že nic není více uvolňující než si sednout někde k moři s knihou a prostě existovat. Takže věc, kterou mi tato cesta dala nejvíce je asi nezávislost. Jsem za ní ráda, protože jsem díky ní načerpala i určitou míru sebevědomí. Co se týče té profesní stránky, tak se tam samozřejmě určitá individualita objevila, ale spíše se jednalo o práci kolektivní. V které pokud se mám přiznat nijak zvlášť nevynikám. Odstupem času jsem se byla ale schopna aklimatizovat a podřídit se tomu systému. Určitě to byla neskutečně přínosná zkušenost pracovat se spolužáky, které jsem do té doby potkávala jen na chodbách a vlastně vůbec neznala. Myslím si, že z našich společných rukou vznikly velmi dobré práce. Pracovalo se mi s nimi dobře, zároveň jsem načerpala zkušenosti s pro mě novým programem a lehce nahlédla mimo svůj obor. Nebylo to pro mě žádnou přítěží, protože se ráda učím novým věcem a pracovat mimo fotografii mě baví. Celkově tyto tři týdny hodnotím kladně. Byla to zkušenost, která se hodí do budoucnosti. Nutila mě vystupovat ze své komfortní zóny, čímž mě vlastně posunula dál. Zároveň mi toho hodně předala a toho si vážím.

Nikola Richterová

Slohová práce – Gdaňsk

Gdaňsk, milí lidé, spousty cihel a kostelů, řeky a staré domy. Místo, ke kterému jsem si vybudovala krásný vztah a spousty milých vzpomínek, kde, jsem strávila tři týdny v milé firmě Creativa studio.

Pracovní dobu jsme trávili v hotelové jídelně, všichni spolu, na jednom místě. Zde nás i navštěvoval poskytovatel našich praxí, majitel firmy Piotr Miron Miok. Dohromady nám zadal tři úkoly. Jezdíval nás průběžně kontrolovat a radit tam, kde byla potřeba.

Náš první úkol spočíval spíše v učení se s novým programem, šlo o to udělat landing page webových stránek smyšleného webu s oblečením. Bylo na nás vymyslet mu příběh, nafotit fotky a pak vytvořit hlavní stránku. Poprvé jsme se setkali s Figma, programem umožňujícím tvorbu funkčních maket webdesignů. Já osobně, společně s dalšími dvěma fotografy, nafotila fotky. Šlo o tři modely, foceno na jiných místech hotelu a jeho okolí. Samozřejmě k fotkám patřila i jejich úprava. A jelikož jsme měli dělat více návrhu, společně s Beatou jsme se rozhodli jeden taky zrealizovat. Šlo o stejný, na kterém dělali spolužáci, jen trochu čistší a minimalističtější. Návrh se Piotrovi líbil a já byla s naší prací spokojena. Myslím, že jsme všichni překvapili a předvedli naše veškeré možnosti.

Ted' už více zkušenosti jsme mohli začít pracovat na dalším úkolu. Tentokrát maketě celých webových stránek, pro firmu tvořící interiérový design. Náš šéf chtěl něco živějšího, aby se hýbali různé čudlíky a vše tak trochu skákalo. Tento fakt se naši čtveřici sice nepovedl tak jak by mohl, ale i tak jsme práci splnili. Tentokrát s Nikol, Beatou a Kájou jsme tvořili jeden návrh, opět minimalističtější, jak nám jde lépe, ale ne vše bylo zdařilé. Na druhou stranu, při zpětné vazbě, jsme se dozvěděly spoustu skvělých rad a triků, na které bychom snad v životě jinak nepřišly. Hodnotím tak tenhle úkol opět kladně.

A mohli jsme přistoupit k poslednímu. Poskytovatel nám s ním daroval svou důvěru, poprosil nás o návrh portfolia pro samotnou firmu Studio Creativa. Zde už jsme využili i jiných programů, tvořila jsem většinu Mockup obrázků a jeden celý návrh. Ten opět společně s Beatou. Byl za mne velmi zdařilý a i samotnému Piotrovi se moc líbil, dokonce nás požádal ať mu dáme přístup a pošleme mu jej, měla jsem upřímně velkou radost.

A to je asi vše k naší pracovní části, místy to bylo náročné, ale myslím, že jsem si jako tým sedli. Vždy jsme si rozdělili práci rovným dílem a všichni opravdu dělali to co měli, sice občas trochu nefungovala komunikací ale i s tím jsme se dokázali poprat. Ve

zkratce, naučila jsem se ovládat nový program a zkusila si nejen navrhování webů ale i práci v týmu. Přeučila jsme se spousty tipů a triku, o kterých bych jinak neměla ani ponětí, a které nám byl schopný právě náš poskytovatel poradit. Práci jsem si užila i když místy pro mě bylo těžké sedět tolik hodin, každý den u počítače.

K praxím samotným ale nepatřila pouze práce, byli jsme v jiném městě, tři týdny a společně se svou kamarádkou Beatou jsme se rozhodly toho využít na maximum. Každý den jsme byly venku, ať už se procházely, poznávaly nová místa anebo si šly sednout někam na kafe. Občas sami dvě, občas i s někým jiným. Myslím, že můžeme říct, že jsme město poznaly, časem jsme se začaly už orientovat a část okolo našeho hotelu nám snad už nikdy nebude cizí. Nebyly jsme ale vždy jen ve starém centru, kde jsme byli ubytovaní. Vyráželi jsme i dále za mořem, a to všichni společně. Nebo do vedlejšího města Gdyně, kde jsme na dni otevřených dveří mohli poznat místní střední uměleckou školu. Náš dozor, paní Lorencovičová, s námi i první dva týdny vymýšlela všelijaké výlety v okolí, vždy moc zajímavé a naučné.

Moje prvotní strachy, co vlastně budu v Polsku dělat, jak se domluvíme anebo jak udělám nějaký design, hodně rychle opadly. Vše šlo tak nějak přirozeně a celý pobyt utekl velmi rychle, bohužel. Byly to náročné ale zároveň poznávací a vlastně velmi příjemné tři týdny, jsme ráda, že nám škola poskytla tuto možnost a já se díky programu Erasmus+ mohla podívat k našim sousedům.

Pobyt v Polsku bych zhodnotil jednoduše jako zkušenost. Více než reálná praxe mi v hlavě utkvělo špatné ubytování.

S koncem prvního týdne jsem měl takovou všehochuť emocí. Zdál se mi fyzicky náročný a úplně mi nevyhovovalo prostředí, ve kterém jsme museli pracovat ale umím se docela rychle přizpůsobit. V týdnech dva a tři už se začala projevovat disfunkčnost a otrávenost jak moje, tak mojich spolužáků. Náš lektor nebyl úplně nejlepší ve vysvětlování nebo zadávání úkolů ale rozhodně mluvil z praxe, když nás hodnotil. Hodnotil nás konstruktivně, vytýkal co je špatně ale taky vyzdvihoval to dobré. Někteří naši učitelé by se mohli učit. Přicházel jsem na pobyt s malým míněním o své práci a zkušenostech s grafikou obecně ale lektor mi dal najevo, že na to nějaké to cítění mám a chválil mě. Naučil jsem se, že méně je někdy více a že překonávání mých sil někdy zkrátka nestojí za to. Pracoval jsem tak, jak jsem dokázal a docházel jsem k úctyhodným výsledkům.

Teď zpátky k té horší stránce, ubytování. Hotel samotný nebyl nijak špatný, jídlo bylo v pořádku, jen možná repetitivní, a osobně mi nevedil malý pokoj. Co nám ale všem lezlo krkem byla pokojová služba, která byla téměř nefunkční. Odparky jsme sami vynášeli v pytlích, které jsme si museli jít koupit, v pokoji totiž nebylo nic od koše až po funkční stůl. Dále extrémně zapáchal odpad ze sprchy a pokoj měl jenom jedno lunetové okno, které se dalo otevřít jen do poloviny. Takže se nedalo ani pořádně větrat. Na týden se to dalo ale na delší žití už to vážně nebylo.

Veronika Jakšová / Rex

Střední umělecká škola, Ostrava
Fotografie a média

Praxe v Gdaňsku - Polsko
Esej

Martin Janošík

Úvod

Dne 10.4.2023 započala naše školní praxe v zahraničí, což pro mě znamenalo nejen to, že se již nebudu muset stresovat s hledáním firmy která by mě vzala do učení, ale také tři týdny ve zcela novém prostředí, pryč od všeho, co jsem dobře znal.

První dojmy

První zkouškou z mnohých, které nás čekaly, byla osmihodinová pouť vlakem z Ostravy do Gdaňsku. Leč poklidná, byla tato cesta také velmi vyčerpávající, jelikož ve vlaku nebylo moc možností, jak se zabavit, obzvlášť když se člověk tak obětavý jako já, dobrovolně ujal jediného sedadla, které nebylo v kupé s některým ze spolužáků. Do naší cílové destinace jsme však dorazili v pořádku a mohli jsme se kvapně vypravit na hotel, jenž byl po celou dobu pobytu naším domovem, a konečně si po celém dni cesty odpočinout. Naše práce ve firmě Studio Creativa započala hned další den ráno.

Jelikož se mnou jelo dalších 10 spolužáků, očekával jsem původně že nebude dostatek práce, na které bychom se mohli všichni současně podílet. To však bylo opravdu daleko od pravdy, neboť nám náš mentor ihned po seznámení zadal naši první práci, do které dokázal zapojit celou naši skupinu. A že bylo hodně na čem pracovat. Na místě pro nás totiž vymyslel fiktivní firmu El Tigre, zabývající se módou, pro kterou jsme dostali za úkol vytvořit landing page podle specifikací, které nám určil.

První týden

Hned ze začátku nám náš mentor oznámil, že se budeme muset naučit s pro nás zcela novým programem Figma, ve kterém následně probíhala většina naší práce. Úkolem mým, a mých spolužaček z fotografie, bylo vytvořit fotografie oblečení, které tato imaginární firma měla prodávat. Tento úkol, ač se na první pohled zdál jednoduchý, nás stál vskutku spoustu úsili, protože jsme kromě samotného fotografování museli také kompletně poskládat outfity pro spolužačky, které se nabídky že budou dělat modely, jen z toho, co jsme si přivezli s sebou. Nakonec jsme se však s tímto zadáním zdatně vypořádali a výsledné fotografie překonaly naše původní očekávání. Stejně tak by se dala zhodnotit práce kterou celý náš tým odvedl na návrzích landing page pro tuto firmu. Na konci týdne jsme výsledky naší práce předvedli našemu mentorovi, který byl vskutku překvapen naší schopností poprat se s tímto obtížným zadáním, a dostalo se nám jak chvály za odvedenou práci, tak konstruktivní kritiky, která nám velmi pomohla při úkolech, které nás nadále čekaly.

Druhý týden

Po dokončení prvního úkolu se nám nedostalo dlouhého odpočinku, jelikož jsme obratem obdrželi druhé zadání. Tentokrát bylo úkolem nás všech vytvořit webové stránky pro firmu, jež byla v minulosti zákazníkem pro Studio Creativa, u kterého jsme byli zaměstnáni. Ovšem naším cílem neměly být jen tak ledajaké stránky. Protože první návrh, který naše hostující firma předložila jejich zákazníkovi byl odmítnut se zdůvodněním, že je moc flashy, bylo naším úkolem vytvořit web který bude tak flashy, jak jen jsme schopni vyprodukovat. A tak započal náš druhý týden pobytu v Polsku. Rozdělili jsme se do tří týmů, ze kterých každý měl za úkol vytvořit jeden návrh. Tady se pro mě však objevila další překážka, kterou bylo to, že tento úkol byl čistě o grafickém designu, což pro mě bylo z velké části naprosto nové. Chvilí mi trvalo, než jsem se zorientoval, co a jak a mohl jsem být pro svůj tým přínosem. S jejich pomocí jsem to ale zvládl a dělal jsem svou část práce na webu, i když šlo převážně o převádění jejich nápadů a designů na části stránky, které mi byly přiděleny. V podstatě celý týden jsme strávili designováním a učením se práci s programem Figma, ovšem přineslo nám to spoustu užitečných dovedností, mezi něž mimo jiné patřila taky velice důležitá práce v týmu, ke které jsme se ve škole, v tak velké míře jako tady, nedostali. Když nadešel deadline tak jsme svou tvrdou práci opět prezentovali mentorovi, který nám byl po celou dobu práce k dispozici s užitečnými radami. Znova se nám dostalo konstruktivní kritiky, ale také uznání, že jsme jedna z nejkreativnějších skupin studentů, které po sobě kdy náš dohlížející měl. A nesmělo samozřejmě chybět další zadání, které přišlo stejně rychle, jako to předchozí.

Třetí týden

Posledním úkolem, který nás čekal, bylo zpětné vytváření skic a návrhů pro webové stránky, které byly již dávno hotové, ale chyběl k nim zdokumentovaný postup jejich vzniku, společně s návrhem nového portfolia, kde by byly tyto skicy použity, které by následně mohla naše hostující firma využít pro své vlastní stránky, pokud by se jim námi vytvořený návrh dostatečně líbil. V tomto úkolu jsem mohl k práci přispět výrazně méně než u předchozích dvou zadání, jelikož jsem s tímto druhem skicování neměl v podstatě žádné zkušenosti a návrhu portfolia se hned ujalo několik zkušenějších spolužáků z grafiky, ale i přes to jsem se snažil pomoci, jak jsem zrovna mohl. Většinou jsem lidem, kteří kreslili skicy ručně do bloku, převáděl jejich výtvořky do digitální podoby pomocí svého fotoaparátu. Celý poslední týden byl pro nás volnější, neboť na tomto úkolu celkově bylo potřeba udělat méně práce než na úkolech předešlých a také proto, že jsme už byli všichni unavení za tento velmi intenzivní pobyt nabití prací a zážitky z cestování po Gdaňsku a okolí. S příchodem odevzdání se také blížil konec našeho pobytu. Při závěrečném hodnocení na konci týdne, jsme se také již finálně rozloučili s naším mentorem a začali se chystat na cestu domů. Ta pak opět proběhla bez problémů a tak jsme konečně po dlouhé době uviděli rodnou zem.

Závěr

Chtěl bych říct, že tato praxe, byť z většiny v trochu jiném oboru, než studuji, pro mě byla obrovským přínosem a skvělou zkušeností. Naučil jsem se spoustu důležitých dovedností, včetně práce ve velkém kolektivu, základní komunikace v cizí zemi, práce s novým programem, a hlavně mě to aspoň z části připravilo na to, jaké by to v budoucnu mohlo být při práci ve firmě podobné té ve které naše praxe probíhala.